

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/162/2022
Identifikačné číslo spisu: 1109246479
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2024
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:1109246479.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, ul. 29. augusta 8-10, IČO: 30 807 484, zastúpeného advokátkou JUDr. Dagmar Kubovičovou, Bratislava, Nám. Biely kríž 3, P. O. Box 39, proti žalovanému: INGSTEEL, spol. s r.o., Bratislava, Tomášiková 17, IČO: 17 320 429, zastúpenému advokátskou kanceláriou RASLEGAL, s.r.o. Bratislava, Mostová 2, o zaplatenie 81.240,99 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/40/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 8Co/42/2020-667, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 8Co/42/2020-667 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 81.240,99 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % zo sumy 81.240,99 eura od 8. júla 2014 do zaplatenia, vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 100, § 101, § 420 Občianskeho zákonníka v spojení s § 238 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Prioritne sa zaoberal námietkou premlčania, vznesenou žalovaným a zistil, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Podľa ustanovenia § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatoú dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok.

1.2. Výkonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že znalecký posudok vypracovaný Ing. Rudolfom Zábojníkom - Znalecký posudok 5/2014, z ktorého vyplynulo k akým porušeniam predpisov zo strany jednotlivých subjektov došlo a že tieto porušenia mohli mať za následok úraz P. Q., pričom zabezpečiť otvory na streche predmetného objektu bol podľa znaleckého posudku žalovaný 1/ a

aj žalovaný 2/. Dospel k záveru, že posudok 5/2014 je objektívny, presvedčivý a dáva súdu dostatočné odpovede na rozhodnutie súdu vo veci samej. Ako z dokazovania vyplynulo, Inšpektorát práce sa nedostatočne vysporiadal s konaním INGSTEELU, čo potvrdili znalci vo svojich znaleckých posudkoch. Navyše INGSTEEL nemal voči poškodenému postavenie zamestnávateľa, Inšpektorát práce mu neukladal pokutu. V tejto veci znalci zhodne konštatovali, že INGSTEEL porušil predpisy o BOZP, keď nezabezpečil otvory, čo bolo príčinou pracovného úrazu. Vzhľadom na znalcami potvrdenú a riadne objasnenú otázku spoločného pracoviska, teda za škodu vzniknutú žalobcovi zodpovedá spoločne a nerozdielne aj INGSTEEL, teda žalovaný. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nárok na náhradu škody v konaní preukázal, čo do dôvodu, aj čo do výšky, keď mal preukázané porušenie právnej povinnosti žalovaného, existenciu škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie žalovaného, a preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu škody vo výške 81.240,99 eura spolu s úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vo zvyšku úroku z omeškania, ktorý žalobca uplatňoval vo výške 9 % zo sumy 81.240,99 eura od 14. novembra 2009 do zaplatenia, žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný je v omeškaní od 8. júla 2014, kedy mu bolo doručené uznesenie súdu zo dňa 1. júla 2014, ktorým ho súd pripustil do konania ako ďalšieho účastníka na strane žalovaného a výška úroku z omeškania bola 5,15 % ročne.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 40.620,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 8. júla 2014 do zaplatenia, do troch dní, a vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2.1. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

2.2. Odvolací súd okrem iného považoval za splnenú aj podmienku existencie príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaným a vznikom škody. V prípade, ak by si žalovaný splnil svoju povinnosť riadne, t. j. ihneď a účinne (s dostatočnou únosnosťou), zabezpečiť otvory, s istotou by nebolo došlo k úrazu, pretože by nebolo došlo ani k prekrytiu fóliou jedného z otvorov, do ktorého poškodený spadol. Zamestnanci žalovaného tak vystavili nebezpečenstvu zamestnancov TERMIZOL-u pri vykonávaní izolačných prác, keď otvory riadne nezabezpečili. Ku vzniku úrazu došlo preto, že žalovaný pri vykonávaní prác na vyrezávaní otvorov tieto po ukončení nezabezpečil; k úrazu nedošlo v súvislosti s vykonávaním izolačných prác TERMIZOL-om. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je rozhodujúce, kto posledný práce na otvoroch vykonával. Spoločnosti TERMIZOL vznikla povinnosť presvedčiť sa o nezávadnosti pracoviska predtým, ako na neho nastúpila pracovať, resp. poslala brigádnikov a v tejto súvislosti jej vznikla povinnosť otvory, ktoré sa na pracovisku nachádzali, zabezpečiť, resp. pred nástupom na pracovisko požiadať žalovaného o ich zabezpečenie. Súčasná zodpovednosť TERMIZOL-u (nesplnenie povinnosti zabezpečiť zakrytie otvorov, resp. zakryť otvory) nemala za následok pretrhnutie príčinnej súvislosti. V prípade ak by si žalovaný po ukončení prác splnil povinnosť, nedošlo by ani k porušeniu povinnosti zo strany TERMIZOL-u a nedošlo by tak ani k pracovnému úrazu. Porušenie povinnosti žalovaným rovnako ako porušenie povinností TERMIZOL-om malo za následok vznik ujmy na zdraví. V danom prípade, ako to bolo konštatované i súdom prvej inštancie, išlo o spoločnú zodpovednosť dvoch subjektov a bola daná príčinná súvislosť medzi konaním každého z nich a škodlivým následkom. Išlo o škodu spôsobenú oboma subjektmi, ktorých spoločné, vzájomne koordinované konanie smerovalo k jednému následku. Bolo síce nepochybne zistené, že predmetný otvor bol v čase pracovného úrazu prekrytý fóliou, avšak výsledky vykonaného dokazovania nepotvrdili, kto a kedy zakryl predmetný otvor fóliou, resp. že to boli zamestnanci spoločnosti TERMIZOL. To, že s fóliou na streche pracovali zamestnanci TERMIZOL-u nepostačuje na preukázanie, že práve títo prekryli jeden z otvorov fóliou, keď výpovede jeho zamestnancov tomu nenasvedčujú.

2.3. Krajský súd dospel k záveru, že spoločná zodpovednosť v zmysle § 438 ods. 1 Obč. zák. prichádza do úvahy vtedy, ak je škoda spôsobená dvoma alebo viacerými príčinami, za ktoré zodpovedajú dvaja alebo viacerí škodcovia, teda ide o jednu škodu, ktorú spôsobilo viacej škodcov za predpokladu príčinnej súvislosti. Spoluspôsobenie škody viacerými škodcami môže mať buď formu spoluzavinenia alebo

súbežného zavinenia, pri ktorom viac škodcov nezávisle na sebe spôsobí jediná škodu. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu názoru, že za škodu zodpovedajú spoločne a nerozdielne TERMIZOL spolu so žalovaným. TERMIZOL bol povinný v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 330/1996 Z.z. začať práce na pracovisku až vtedy, keď bolo pracovisko náležite zabezpečené, teda žiadať prekrytie otvorov žalovaným (§ 13 ods. 1, 2 vyhl. č. 374/1990 Zb.) alebo sám tak vykonať v záujme zabezpečenia BOZP na pracovisku. TERMIZOL tak porušil § 8a ods. 1 písm. d) zákona č. 330/1996 Z.z. Žalovaný bol povinný ihneď vyrezané otvory zabezpečiť proti pádu (§ 13 ods. 1, 2 zákona č. 330/1996 Z.z., § 48 ods. 6 vyhl. č. 374/1990 Zb., § 14 ods. 1 vyhl. č. 59/1982 Zb.). Súd prvej inštancie konštatoval solidárnu zodpovednosť žalovaného a TERMIZOL-u, ktorý v priebehu konania zanikol, v dôsledku čoho sa solidárna zodpovednosť zmenila na výlučnú zodpovednosť žalovaného. Za danej situácie bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné ustáliť mieru zavinenia žalovaného na spôsobení škody. Vzhľadom na intenzitu porušenia povinností žalovaným odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný zodpovedá za škodu v rozsahu jednej polovice.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. a), d) a f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

3.1. Dovolateľ svoje dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP odôvodnil tým, že podľa dovolateľa odvolací súd - ale aj súd prvej inštancie - sa pri rozhodovaní vo veci samej dopustili množstva pochybení procesnej povahy - väd zmätočnosti, ktorými mu znemožnili uskutočňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Zároveň mu odňali možnosť konať pred súdom. Súd sa dopustili najmä pochybení v tom, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, čo sa snažil márne napraviť odvolací súd, že súd prvej inštancie dostatočne nepoznal obsah spisu a nebol náležite oboznámený so skutkovým stavom, čo sa snažil márne napraviť odvolací súd, že súd prvej inštancie neuviedol svoje predbežné právne posúdenie, čo odvolací súd nijako nenapravil, že súd prvej inštancie nesprávne vykonal dôkazy a neprihliadol na zásadné vady znaleckých posudkov, o ktoré oprel svoje závery, čo odvolací súd nijako nenapravil, pričom tieto vady sa následne preniesli aj do rozsudku odvolacieho súdu, ktorý tak trpí rovnakou nezákonnosťou ako aj rozsudok súdu prvej inštancie.

3.2. Podľa dovolateľa porušenie práva na spravodlivý súdny proces v zmysle § 420 písm. f) CSP bolo založené tým, že odvolací súd nepostupoval dôsledne podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, ktorý vec právne posúdil podľa ust. § 438 ods. 2 OZ, bez toho aby mu oznámil predbežné právne posúdenie zo strany súdu, na ktoré nemohol adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a nemal dostatočný priestor na uplatňovanie primeraných prostriedkov procesného útoku a obrany. Nebolo zrejmé, ako mal predvídať názor súdu na podstatné okolnosti a tomu prispôbiť jeho procesnú obranu, vrátane dokazovania, či celkovú argumentáciu ako takú. Zarážajúce na dovolateľa bolo, že odvolací súd vytýkal nepreukázanie skutočností, o ktorých ani nemohol vedieť, že k nim má viesť ďalšie dokazovanie, keďže nielenže neboli za sporné označené súdom prvej inštancie, ale neboli nikdy ani len popreté zo strany žalobcu. To potom osobitne platí aj vo vzťahu k aplikácii § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka odvolacím súdom, kedy mu nie je zrejmé ako mal viesť dokazovanie o relevantných okolnostiach, keď toto ustanovenie ako prvý použil odvolací súd a dozvedel sa o tom až z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu (a dokonca až z reálne posledného bodu odôvodnenia tohto rozhodnutia). Dovolateľ poukazuje na ust. § 382 CSP, ktorého podstatou je zamedziť vydávaniu prekvapivých rozhodnutí. Vzhľadom k tomu, že odvolanie žalovaného nesmerovalo k tomu, aby odvolací súd skúmal delenú zodpovednosť za škodu, mal odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi o to dôraznejšie postupovať podľa § 382 CSP. Na základe uvedeného je preto zrejmé, že odvolací súd porušil právo na spravodlivý súdny proces dovolateľa, pretože v zmysle ust. § 382 CSP neoboznámil žalobcu so svojim odlišným právnym posúdením v predmetnom konaní, a to ani písomne, a ani ho na toto odlišné právne posúdenie neupozornil.

3.3. Dovolateľ prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP odôvodňoval právnymi otázkami spoločného pracoviska a kauzálneho nexu, pri riešení ktorých sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, resp. eventuálne táto ešte odvolacím súdom nebola riešená v konkrétnostiach predmetnej kauzy.

3.4. S poukazom na tvrdené skutočnosti dovolateľ navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok

odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 449 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 450 CSP v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie odvolaciemu súdu alternatívne, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sám zmenil a vo veci rozhodol tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne. Zároveň navrhol, aby mu dovolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že má za to, že napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu nedošlo k vadám uvádzaným žalovaným, že dovolanie nie je dôvodné, a žiadal dovolací súd, aby dovolanie v zmysle § 447 CSP odmietol, prípadne, aby dovolanie v zmysle § 448 CSP zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je prípustné i dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolateľ vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietal, že konanie pred odvolacím súdom bolo zaťažené vadou, ktorá spočíva v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je prekvapivé, keďže odvolací súd mu nedal šancu vyjadriť sa k zmene právneho posúdenia jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní, pričom o tomto odlišnom právnom posúdení sa dovolateľ dozvedel až v písomnom vyhotovení rozsudku odvolacieho súdu, teda v čase, kedy už nemal žiadnu možnosť uplatniť svoj vplyv na výsledok konania.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať

sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

13. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

15. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 382 ustanovuje, že ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadрили.

16. Vyššie citované ustanovenie má predísť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí, vychádza z princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípu právneho štátu, osobitne princípu právnej istoty.

17. O tzv. prekvapivé rozhodnutie ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) právnym záverom odvolacieho súdu, nemá strana konania možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie, nejavili ako významné.

18. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom, tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci (por. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/131/2009).

19. Zo spisu vyplýva, že odvolací súd dospel k odlišnému právnemu záveru ohľadom zodpovednosti za rozsah spôsobenej škody spôsobenú žalovaným ako súd prvej inštancie. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že za škodu zodpovedá výlučne žalovaný.

20. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd v rámci odvolacieho konania nerealizoval postup podľa § 382 CSP a nevytvoril dovolateľovi príležitosť na vyjadrenie sa k novej aplikácii ust. § 438 ods. 2 OZ. Keďže súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia založil svoje rozhodnutie na konštatovaní, že

dovolaateľ je v celom rozsahu zodpovedný za vzniknutú škodu, teda inak ako odvolací súd a zároveň odvolací súd nevytvoril príležitosť na vyjadrenie sa k nožnej aplikácii ust. § 438 ods. 2 OZ, teda k právnemu posúdeniu dovolateľovej zodpovednosti za škodu v predmetnom súdnom konaní a teda nepostupoval v súlade s ust. § 382 CSP.

21. Dovolací súd uzatvára, že odvolací súd bez doručenia výzvy stranám sporu, teda bez splnenia osobitného druhu tzv. manu dukčnej povinnosti založil svoje rozhodnutie na iných, nových právnych dôvodoch než súd prvej inštancie a takýmto nesprávnym postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a znemožneniu práva procesnej strany, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

22. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

23. K uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP dovolací súd uvádza, že vzhľadom na konštatovaný nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dovolací súd považoval za nadbytočné zaoberať sa aj týmito uplatnenými dôvodmi. Zároveň však poznamenáva, že dovolacie dôvody podľa § 421 je nutné vymedziť tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

25. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí vo veci samej (§ 453 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.